

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1960-1961.

16 FEBRUARI 1961.

WETSONTWERP

houdende statuut van de onderofficieren
van het actief kader der land-, lucht-, en zeemacht.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
LANDSVERDEDIGING (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VERBAANDERD.

DAMES EN HEREN,

Reeds in de maand juli 1960 heeft de Heer Minister van Landsverdediging voor de Commissie van Landsverdediging van de Kamer der Volksvertegenwoordigers een uiteenzetting gehouden over het nieuw statuut van de onderofficieren.

De heer Minister verklaarde dat in 1947 een commissie voor de revalorisatie van het beroep van onderofficier werd opgericht. In 1955 werd een voorontwerp opgesteld dat in 1956 volledig werd omgewerkt. In november 1956 werd dit ontwerp verworpen. In 1959 worden nieuwe richtlijnen verstrekt met betrekking tot een nieuwe verdeling van het kader. Het invoeren van drie opeenvolgende brevetten werd vooropgesteld. In februari 1960 werd een akkoord bereikt tussen het departement en de vereniging der onderofficieren, behoudens wat betreft het vergelij-

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Brasseur.

A. — Leden : Mevr. de Moor-Van Sina, de heren Devriendt, Dexters, Gendebien, Jaminet, Lefèvre (Th.), Mertens, Servais, Tanghe, Van Royen, Verbaanderd, Verboven. — Cools, Deconinck, De Groote, Dejardin, Gelders, Namèche, Sercu, Spinoy, Van Eynde. — De Gent, Destenay.

B. — Plaatsvervangers : de heren Charpentier, Cooreman, Dewulf, Duvivier, Gaspar, Saint-Remy. — Mevr. Copée-Gerbinet, Groesser-Schroyens, de heren Vanthilt, Van Winghe, Vercauteren. — Demuyter.

Zie :

613 (1959-1960) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

Chambre des Représentants

SESSION 1960-1961.

16 FÉVRIER 1961.

PROJET DE LOI

portant statut des sous-officiers du cadre actif
des forces terrestre, aérienne et navale.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA DEFENSE NATIONALE (1)
PAR M. VERBAANDERD.

MESDAMES, MESSIEURS,

Dès le mois de juillet 1960 Monsieur le Ministre de la Défense Nationale a fait devant la Commission de la Défense Nationale de la Chambre des Représentants un exposé sur le nouveau statut des sous-officiers.

M. le Ministre déclara qu'en 1947 on a créé une commission pour la revalorisation de la carrière des sous-officiers. Un avant-projet fut rédigé en 1955 et fut complètement remanié en 1956. En novembre 1956 ce projet fut rejeté. En 1959 de nouvelles directives sont données portant sur une nouvelle répartition du cadre. On envisagea la création de trois brevets successifs. En février 1960 un accord est intervenu entre le département et l'association des sous-officiers sauf sur un point, celui du concours prévu pour l'accession au grade d'adjudant en chef. Les sous-

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Brasseur.

Membres : M^{me} de Moor-Van Sina, MM. Devriendt, Dexters, Gendebien, Jaminet, Lefèvre (Th.), Mertens, Servais, Tanghe, Van Royen, Verbaanderd, Verboven. — Cools, Deconinck, De Groote, Dejardin, Gelders, Namèche, Sercu, Spinoy, Van Eynde. — De Gent, Destenay.

B. — Suppléants : MM. Charpentier, Cooreman, Dewulf, Duvivier, Gaspar, Saint-Remy. — M^{me} Copée-Gerbinet, Groesser-Schroyens, MM. Vanthilt, Van Winghe, Vercauteren. — Demuyter.

Voir :

613 (1959-1960) :

— N° 1 : Projet de loi.

kend examen voor de bevordering tot de graad van adjudant-chef voorgeschreven. De voorkeur van de onder-officiëren ging echter naar de formule van het examen. In het ontwerp wordt de formule van het vergelijkend examen evenwel behouden. Het ontwerp werd reeds in de maand mei aan de Raad van State overgemaakt.

Het ware wenselijk dat tenminste één van de Kamers er vóór het reces kennis zou kunnen van nemen. Het ontwerp wijzigt de bepalingen van de wetten van 1934 en 1951. Het nieuw statuut wordt noodzakelijk ingevolge de inrichting van een modern leger waardoor nieuwe technieken vereist zijn en waardoor nieuwe behoeften ontstaan. In de stabiliteit van de loopbaan werd voorzien, naar de geest van de wet van 1958.

Vervolgens geeft hij een beknopte uiteenzetting over de techniek van het nieuw ontwerp. Voor deze uiteenzetting verwijzen wij naar het vervolg van het verslag.

De formule van het vergelijkend examen is te verkiezen boven deze van het examen omdat de pyramidevorm moet worden nagestreefd. Wil men de overlading van de hogere kaders der onderofficiëren vermijden, dan is dit het enige rationele stelsel. Het komt erop aan op het gepaste oogenblik over de beste elementen te kunnen beschikken. Inderdaad dit vergelijkend examen zal slechts naargelang van de behoeften ingericht en tot de graad zal enkel het aantal kandidaten worden bevorderd dat met het aantal openstaande betrekkingen overeenstemt. Alle vergelijkende examens zullen onder het toezicht van het hoofdbestuur worden ingericht. De korpscommandanten zullen er in geen geval mee belast worden. Daarenboven zullen zij niet meer per wapen maar per ambtengroep worden ingericht. De Minister beijvert zich thans om bij de verschillende wapens de gelijkaardige betrekkingen op te sporen.

De weddeschalen zullen in functie van de waargenomen betrekkingen worden aangepast. Aldus zal de soldaat van de laagste kwalificatie een wedde genieten die gelijk is aan deze van een handlanger bij een ministerie, terwijl de adjudant eerste klasse de wedde van een werkmeester eerste klasse zal genieten. Alle andere betrekkingen worden tussen deze twee uitersten ingedeeld. Dit is de enige doeltreffende formule, wil men over een voldoende aantal specialisten bij het leger beschikken.

In antwoord op een vraag van een lid, voert de heer Minister aan dat adjudant-chef een graad is die werd ingevoerd om bij de eenheden over een chef van de onderofficiëren te beschikken. Deze graad stemt min of meer overeen met de functie van R. S. M. (Regiment sergeant major) bij het Britse leger. Zijn bezoldiging zal in functie van zijn bekwaamheid worden vastgesteld.

De commissie beslist uiteen te gaan tot het oogenblik waarop het ontwerp zal worden neergelegd.

Op 8 februari ontleedt de heer Minister van Landsverdediging het inmiddels ingediend wetsontwerp.

In de eerste plaats zal hij het over de hoofdgedachten hebben, vervolgens zal hij het statuut ontleden en nadere uitleg verstrekken nopens de aan examens in ambtengroepen onderworpen bevordering.

A. — Hoofdgedachten.

1. Enig statuut voor de onderofficiëren van de 3 krijgsmachtdeelen.

Huidige teksten :

Wet van 27 juli 1934 voor de onderofficiëren van de land- en de luchtmacht.

Wet van 9 juli 1951 voor de onderofficiëren van de zeemacht.

officiërs auraient préféré la formule de l'examen. Le projet maintient toutefois la formule des concours. Il a été envoyé au Conseil d'Etat dès le mois de mai.

Il serait souhaitable qu'une des Chambres à tout le moins, puisse l'examiner avant les vacances. Le projet modifie les textes des lois de 1934 et 1951. Le nouveau statut est rendu nécessaire par la mise en place d'une armée moderne nécessitant des nouvelles techniques et créant des besoins nouveaux. La stabilité de la carrière a été prévue en s'inspirant de la loi de 1958.

Il fait ensuite un exposé succinct de la technique du nouveau projet. Nous renvoyons pour cet exposé à la suite du rapport.

La formule du concours est préférable à celle de l'examen parce qu'il y a lieu de respecter la pyramide. C'est le seul système rationnel si l'on veut désencombrer les cadres supérieurs des sous-officiers. Il y a lieu de disposer des meilleurs éléments au moment requis. C'est pour ce motif que le concours se révèle nécessaire. En effet, celui-ci sera organisé au moment où des besoins se font sentir et n'accéderont au grade que le nombre d'éléments égal à celui des emplois vacants. Tous les concours seront organisés sous le contrôle du pouvoir central. Ils ne dépendront en aucun cas du chef de corps. Ils se feront également non plus par arme mais par groupe d'emplois. Le Ministre s'effortera actuellement de déterminer ceux-ci pour les diverses armes.

Les barèmes seront adaptés. Ils le seront en fonction des activités exercées. C'est ainsi que le soldat le moins qualifié aura un traitement similaire à l'homme de peine d'un ministère, tandis que l'adjudant de première classe aura le traitement d'un chef d'atelier de première classe. Toutes les autres fonctions seront réparties entre ces deux extrêmes. C'est la seule formule efficace si l'on veut disposer de suffisamment de spécialistes à l'armée.

Répondant à une question d'un membre, M. le Ministre fait valoir que l'adjudant-chef est un grade qui a été instauré pour avoir un chef des sous-officiers au sein des unités. Il correspond plus ou moins à la fonction du R. S. M. (Régiment sergeant major) dans l'armée britannique. Sa rémunération sera fonction de ses capacités.

La commission décide de s'ajourner jusqu'au moment où le projet sera déposé.

Le 8 février 1961 M. le Ministre de la Défense Nationale analyse le projet de loi déposé entretemps.

Il parlera d'abord des idées directrices, puis analysera le statut et donnera quelques précisions quant à l'avancement subordonné à épreuves et aux groupes d'emplois.

A. — Idées directrices.

1. Statut unique pour les sous-officiers des 3 forces.

Textes actuels :

Loi du 27 juillet 1934 pour les sous-officiers de la force terrestre et de la force aérienne.

Loi du 9 juillet 1951 pour les sous-officiers de la force navale.

2. Het kader der onderofficieren wordt voortaan in 3 categorieën onderverdeeld :

- Beroepsonderofficieren : volledige loopbaan met bevordering;
- Tijdelijke onderofficieren : 5 jaar dienst;
- Toegevoegde onderofficieren : volledige loopbaan zonder bevordering.

3. Wat de beroepsonderofficieren betreft geschiedt de bevordering thans, volgens de anciënniteit, onder de onderofficieren die in het examen geslaagd zijn dat moet afgelegd worden om tot eerste sergeant te worden benoemd. Voortaan wordt de bevordering onderworpen aan het slagen van drie beroepsexamens die over de loopbaan zijn verspreid.

4. De onderofficieren zullen, wat de bevordering betreft, niet langer per wapen en dienst i.e. naar de organisatie van het leger gegroepeerd blijven, doch per ambtengroep, i.e. naar de punten van gelijkenis waardoor hun onderscheidelijke beroepsopleiding is gekenmerkt.

5. Op het stuk van de structuur en redactie gelijkt het statuut der onderofficieren zoveel mogelijk op dat der officieren.

6. Het stelsel van de overgangsmaatregel is in die zin opgevat dat niemand erdoor wordt benadeeld. In het ontwerp is slechts het essentiële opgenomen (art. 47 en 73), de details moeten door besluiten nader worden bepaald.

B. — Ontleding van het statuut.

Titel I. — Algemene bepalingen.

Verdeling van het actief kader der onderofficieren in 3 categorieën (art. 1);

Kenmerken van elke categorie (art. 2) de graden (3);

Indeling van de onderofficieren per ambtengroep waarin de bevordering plaats grijpt (4 en 5);

Overplaatsing van ambtswege of op aanvraag (6 tot 8).

Titel II. — De beroepsonderofficieren.

Hoofdstuk 1 : De benoeming in de graad van sergeant (9 en 10).

Vereiste voor overgang tot de graad, namelijk studievereisten (hogere middelbare, in principe) — opleidingscyclus — beoordeling van de morele hoedanigheden van de kandidaat door de Minister van Landsverdediging.

Hoofdstuk 2 : De graad (11 tot 15).

Verleend door de Minister van Landsverdediging — Eedaflegging — Door aanstelling verleende graad — Geval waarin de graad van rechtswege wordt ontnomen.

Hoofdstuk 3 : Het ambt (16 tot 28).

Het wordt uitgeoefend krachtens dienstorders uitgaande van de Minister. Men wordt tijdelijk (17) of definitief (23) van zijn ambt ontheven in dezelfde gevallen als bepaald voor het ambt van officier. Nieuwe opnemings in zekere gevallen mogelijk.

2. Le cadre des sous-officiers est divisé désormais en 3 catégories :

- Sous-officiers de carrière : carrière complète et avancement;
- Sous-officiers temporaires : 5 ans de service;
- Sous-officiers de complément : carrière complète sans avancement.

3. L'avancement, pour les sous-officiers de carrière, a lieu actuellement à l'ancienneté, parmi les sous-officiers qui ont réussi l'examen imposé pour devenir premier sergent. Il est désormais subordonné à la réussite de trois épreuves professionnelles, qui jalonnent la carrière.

4. Les sous-officiers seront groupés, pour l'avancement, non plus comme actuellement, par armes et services, i.e. selon l'organisation à l'armée, mais bien par groupes d'emplois, i.e. selon les affinités que présentent leurs diverses formations professionnelles.

5. Au point de vue de sa structure et de sa rédaction, le statut des sous-officiers est aussi semblable que possible à celui des officiers.

6. Le système des mesures transitoires est conçu de manière à ne léser personne. Le projet n'en donne que l'essentiel (art 47 et 73), les détails sont à fixer par arrêté.

B. — Analyse du statut.

Titre I^{er}. — Dispositions générales.

Division du cadre actif des sous-officiers en 3 catégories (art. 1);

Caractéristiques de chacune d'elles (art. 2) — les grades (3);

Répartition des sous-officiers par groupes d'emplois, au sein desquels a lieu l'avancement (4 et 5);

Transfert d'office ou sur demande (6 à 8).

Titre II. — Les sous-officiers de carrière.

Chapitre 1 : La nomination au grade de sergent (9 et 10).

Condition d'accès au grade, notamment condition d'études (moyennes inférieures, en principe) — cycle de formation — appréciation des qualités morales du candidat par le Ministre de la Défense Nationale.

Chapitre 2 : Le grade (11 à 15).

Conféré par le Ministre de la Défense Nationale — serment — Grade conféré par commission — Cas où le grade est retiré de plein droit.

Chapitre 3 : L'emploi (16 à 28).

Il est exercé en vertu d'ordres de service émanant du Ministre. Il est retiré, temporairement (17) ou définitivement (23), dans les mêmes cas que l'emploi des officiers. Réintégration possible dans certains cas.

Hoofdstuk 4 : De stand (29 en 30).

Werkelijke dienst. — Geval van non-activiteit. — De van het leger gescheiden onderofficier.

Hoofdstuk 5 : De anciënniteit in de graad (31 tot 34).

Anciënniteit in de graad en betrekkelijke anciënniteit. In mindering van de anciënniteit gebrachte tijd. — Geval van in nieuwe ambtengroep overgeplaatste onderofficier.

Hoofdstuk 6 : De bevordering in graad (35 tot 40).

Gemengd stelsel : er zijn vijf graden. De overgang tot graden 1 en 3 is aan een examen onderworpen (sergeant, eerste sergeant-majoor, adjudant-chef). (Voor deze laatste graad is een vergelijkend examen vereist.) De overgang tot graden 2 en 4 (eerste sergeant, adjudant) geschiedt volgens de anciënniteit, zo de candidaat geschikt en waardig bevonden wordt.

Hoofdstuk 7 : De militaire beroepsmuzikanten (41 tot 45).

Zijn onderverdeeld in klassen, die niet met de militaire graden overeenstemmen. De voornaamste bepalingen van het statuut der beroepsonderofficieren zijn op hen van toepassing. Mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden, op aanvraag, onderofficier te worden.

Hoofdstuk 8 : Bijzondere bepalingen (46).

Overgang van een onderofficier van de Rijkswacht naar een ander krijgsmachtdeel.

Hoofdstuk 9 : Overgangsbepalingen (47 tot 49).

Behoud van de graad van adjudant eerste klasse onder het vorige stelsel verleend — Nieuwe mogelijkheid om in de categorie van de beroepsonderofficieren te worden opgenomen ten gunste van degenen die onder het vorige stelsel niet konden opgenomen worden.

De maatregelen nodig om tot de toepassing van de nieuwe voorschriften inzake anciënniteit en bevordering over te gaan, zijn door de Koning te bepalen.

Titel III. — De tijdelijke onderofficieren (50 à 70).

Onderofficieren wier militaire loopbaan a priori beperkt is tot zes jaar dienst, opleiding inbegrepen, of tot vijf jaar graad voor hen die als dienstplichtige een voldoende opleiding hebben genoten. Op het einde van deze periode van werkelijke dienst kan de tijdelijke onderofficier, naar keuze, het actieve leger verlaten of erbij blijven; hij wordt, in dit geval, opgenomen hetzij in het kader van de beroepsonderofficieren, op voorwaarde dat hij de aan deze laatsten opgelegde beroepsexamens aflegt, hetzij in het kader der toegevoegde onderofficieren, zo hij een aanvullend beroepsexamen aflegt.

De opneming in deze 2 kaders is beperkt.

Benevens deze punten, die aan de tijdelijke onderofficieren eigen zijn, wordt het statuut der beroepsonderofficieren in hoofdzaak op hen toegepast.

Titel IV. — De toegevoegde onderofficieren (71 à 74).

Deze categorie is uitsluitend samengesteld uit tijdelijke onderofficieren die gedurende vijf jaar als sergeant hebben gediend en die, hoewel zij bij het leger wensen te

Chapitre 4 : La position (29 et 30).

Activité — Cas de non-activité — Le sous-officier séparé de l'armée.

Chapitre 5 : L'ancienneté dans le grade (31 à 34).

Ancienneté en grade et ancienneté relative. — Périodes décomptées de l'ancienneté. — Cas du sous-officier transféré dans un autre groupe d'emplois.

Chapitre 6 : L'avancement de grade (35 à 40).

Système mixte : il y a cinq cadres. L'accès aux grades 1 et 3 est conditionné par une épreuve (sergent, premier sergent-major, adjudant-chef). (Pour ce dernier grade, l'épreuve est un concours). L'accès aux grades 2 et 4 (premier sergent, adjudant) a lieu à l'ancienneté, si le candidat est jugé apte et digne.

Chapitre 7 : Les musiciens militaires de carrière (41 à 45).

Sont hiérarchisés en classes, sans correspondance avec les grades militaires. Les éléments principaux du statut des sous-officiers de carrière leur sont applicables. Possibilité de devenir sous-officier moyennant certaines conditions, sur demande.

Chapitre 8 : Dispositions spéciales (46).

Transfert du sous-officier de gendarmerie dans une autre force.

Chapitre 9 : Dispositions transitoires (47 à 49).

Maintien du grade d'adjudant de première classe conféré sous le régime antérieur — Nouvelle possibilité d'entrer dans la catégorie des sous-officiers de carrière ouverte à ceux qui n'y ont pas été admis sous le régime antérieur.

Les règles nécessaires pour passer à l'application des dispositions nouvelles en matière d'ancienneté et d'avancement sont à fixer par le Roi.

Titre III. — Les sous-officiers temporaires (50 à 70).

Sous-officiers dont la carrière militaire est a priori limitée à six ans de service, instruction comprise, ou à cinq ans de grade, pour ceux d'entre eux qui ont reçu, comme miliciens, une formation suffisante. A la fin de cette période de service actif, le sous-officier temporaire peut, à son choix, quitter l'armée active ou y rester; il entre, dans ce cas, soit dans le cadre des sous-officiers de carrière, moyennant les épreuves professionnelles qui sont imposées à ces derniers, soit dans le cadre des sous-officiers de complément, au prix d'une épreuve professionnelle complémentaire.

L'admission dans ces 2 cadres est contingentée.

En dehors de ces points, qui sont propres aux sous-officiers temporaires, le statut des sous-officiers de carrière leur est applicable pour l'essentiel.

Titre IV. — Les sous-officiers de complément (71 à 74).

Cette catégorie est exclusivement composée de sous-officiers temporaires qui ont servi pendant cinq ans comme sergents, et qui, désireux de rester à l'armée, ne sont pas

blijven, niet in staat zijn te slagen in de examens die voor de opneming in de categorie der beroepsonderofficieren zijn voorgeschreven.

Zij dienen tot de leeftijdsgrens in hoedanigheid van toegevoegd onderofficier.

Zij kunnen slechts tot de graad van eerste sergeant worden benoemd. Voor het overige is het statuut van de beroepsonderofficieren op hen toepasselijk.

Werden, bij wijze van overgangsmaatregel, eveneens in de categorie der toegevoegde onderofficieren opgenomen, de onderofficieren oudstrijders van de oorlog 1940-1945 of van Korea, die onder het vorige stelsel niet in het korps van de beroepsonderofficieren konden worden opgenomen en aan wie om die reden, uit hoofde van hun dienststaat en in afwijking van de wet, werd toegestaan door achtereenvolgende wederdienstnemingen aan het leger verbonden te blijven.

Titel V. — Slotbepalingen (75 tot 77).

Het recht op het jaarlijks verlof volgens de reglementaire voorschriften.

Artikelen waarvan de toepassing ingeval van mobilisatie facultatief is.

Opheffing.

C. — Nota's.

1. Nopens de examens waaraan de bevordering zal onderworpen zijn.

De bevordering van de onderofficier die onder het stelsel van de thans nog vigerende wetten volledig op de anciënniteit was gebaseerd, zal voortaan aan, over de gehele loopbaan verspreide examens, onderworpen worden. De graden werden twee per twee gerangschikt; ieder examen biedt de mogelijkheid om in twee graden te worden benoemd waarmede ambten van gelijk belang overeenstemmen en waarvan de tweede uitsluitend door anciënniteit bekomen wordt.

Tenslotte is ook de hoogste graad der onderofficieren (adjudant-chef) onderworpen aan een kwalificatie-examen dat als vergelijkend examen moet worden afgelegd, zodat de belangrijkste door de onderofficieren waar te nemen ambten slechts aan de beste elementen worden toevertrouwd.

Een grondgedachte van het nieuwe stelsel bestaat er inderdaad in de hoogste graden slechts aan de beste elementen te verlenen, en dit uitsluitend in de mate dat zulks door de belangrijkheid van de uitgeoefende functies verantwoord is. Daar de belangrijkste functies, waarmede de hoogste graden moeten overeenstemmen, minder talrijk zijn dan deze van lage rang, dienen derhalve, onder de in aanmerking komende elementen, de beste te worden uitgekozen.

Deze keuze zal geschieden op grond van de uitslagen van een als vergelijkend examen afgelegd beroepsexamen waarvoor men zich, ingeval van mislukking opnieuw zal moeten aanmelden.

De onderofficieren hebben weliswaar steeds de wens uitgedrukt dat deze proef als examen zou worden ingericht; op grond van het bekomen resultaat zou dan een rangschikking worden opgemaakt met het oog op een later, zelfs verscheidene jaren nadien, te verlenen benoeming, naarmate er betrekkingen te begeven zijn.

Het departement bleef echter voorstander van het stelsel van het vergelijkend examen, ondanks het protest van de belanghebbenden. Het is het enige stelsel dat rationeel is, uit het standpunt van het beoogde doel (de besten vinden op het ogenblik dat ze nodig zijn), en tevens eerlijk is. Alle tussenliggende oplossingen die in overweging werden genomen, vertonen een tekort op dat gebied.

en mesure de réussir les épreuves imposées pour l'entrée dans la catégorie des sous-officiers de carrière.

Ils servent jusqu'à la limite d'âge comme sous-officiers de complément.

Ils ne dépassent pas le grade de premier sergent.

Pour le surplus, le statut des sous-officiers de carrière leur est applicable.

Sont également admis, par mesure transitoire, dans la catégorie des sous-officiers de complément, les sous-officiers anciens combattants de la guerre de 1940-1945, ou de Corée, qui, n'ayant pu sous le régime antérieur être admis dans le corps des sous-officiers de carrière, avaient été admis, en raison de leurs états de service et par dérogation à la loi, à rester liés à l'armée par des rengagements successifs.

Titre V. — Dispositions finales (75 à 77).

Le droit aux congés annuels, selon des modalités réglementaires.

Articles d'application facultative en cas de mobilisation.

Abrogatoire.

C. — Notes.

1. Sur les épreuves auxquelles l'avancement sera subordonné.

L'avancement du sous-officier, qui sous l'empire des lois aujourd'hui encore en vigueur se déroulait tout entier à l'ancienneté, sera désormais soumis à des épreuves qui jalonnent sa carrière. Les grades ont été groupés deux par deux, chaque épreuve donnant accès à deux grades, auxquels correspondent des fonctions d'importance comparable et dont le second s'obtient par la seule ancienneté.

Enfin le grade le plus élevé des sous-officiers (adjudant-chef) est, lui aussi, subordonné à une épreuve de qualification, qui sera subie sous forme de concours, de manière à ne confier qu'aux meilleurs éléments les emplois les plus importants parmi ceux que les sous-officiers ont à remplir.

Une des idées maîtresses du système nouveau est en effet de n'accorder les grades les plus élevés qu'aux meilleurs éléments, et seulement dans la mesure où se justifie l'importance des fonctions remplies. Les fonctions les plus importantes, auxquelles doivent correspondre les grades les plus élevés étant moins nombreuses que celles de l'échelon inférieur, il y a donc lieu de choisir les meilleurs éléments parmi tous ceux qui sont sur les rangs.

Ce choix se fera sur base des résultats d'une épreuve professionnelle, subie sous la forme d'un concours, auquel, en cas d'insuccès, il faudra se représenter.

Les sous-officiers, il est vrai, ont invariablement exprimé le désir de voir cette épreuve prendre la forme d'un examen, dont la réussite ferait prendre rang en vue d'une nomination à conférer ultérieurement, même plusieurs années après, au gré des emplois qui s'ouvriraient.

Mais le département est resté attaché au système du concours, malgré les protestations des intéressés. C'est le seul système qui soit à la fois rationnel au regard du but visé (trouver les meilleurs au moment où on en a besoin) et honnête. Les solutions intermédiaires qui ont été envisagées pèchent toutes sur ce dernier point.

Voorbeeld : Een zogezegd « examen » inrichten maar er in feite een vergelijkend examen van maken door slechts zoveel kandidaten te laten slagen als er graden te verlenen zijn, of nog : aan de kandidaten die bij het examen geslaagd zijn toe te staan gedurende verschillende opeenvolgende jaren, met het bekomen aantal punten, aan het vergelijkend examen deel te nemen, zonder dat ze verplicht worden opnieuw het examen af te leggen. Dit laatste stelsel kan niet worden toegepast, daar de moeilijkheden van het examen onmogelijk van jaar tot jaar op dezelfde wijze kunnen gedoseerd worden. Alle stelsels van het examentype zullen het ontstaan van een « stop » voor gevolg hebben, en op die manier zullen de kansen van de jongsten afnemen om in de graad van adjudant-chef te worden bevorderd, vooral als zij de laatste jaren van hun loopbaan hebben bereikt. De eigenlijke redenen waarom de onderofficieren zich zo fel tegen een vergelijkend examen verzetten (vrees voor een proef van schoolse aard en voor het pijnlijke karakter van het werk dat de voorbereiding ervan, op een zekere leeftijd, meebrengt) laten nochtans de hoop op een verandering van gemoedsgesteltenis bestaan, eens dat de modaliteiten van het examen en vooral de inhoud ervan nader zullen omschreven zijn.

2. *Nopens de ambtengroepen.*

Naast de oude begrippen wapens en diensten wordt als verwantschaps criterium het begrip ambtengroepen geplaatst. Het steeds duidelijker wordend technisch karakter van de militaire betrekkingen en de specialisatie welke daardoor wordt vereist maken het inderdaad niet meer mogelijk de onderofficieren in te delen volgens de onderverdelingen van het leger waarvan zij deel uitmaken. Het onderscheidingscriterium moet voortaan gebaseerd worden op de betrekking zelf, waarvan zeer dikwijls het equivalent bij militaire eenheden met zeer verschillende opdrachten wordt teruggevonden.

Vanaf heden zullen de onderofficieren bijgevolg, met het oog op hun opleiding en bevordering, per ambtengroep worden onderverdeeld. Daar de selectietechnieken het mogelijk maken iedereen, in functie van de bij de krijgsmacht delen bestaande behoeften van het ogenblik, het ambt te doen waarnemen waarvoor hij wegens zijn aanleg en smaak schijnt bestemd te zijn, zullen de belanghebbenden bijgevolg vanaf het begin van hun militair leven in een bepaalde richting worden gestuurd. De overgang blijft nochtans mogelijk tijdens de loopbaan, onder meer wanneer veranderingen in de organisatie van het leger zulks vereisen.

Aangezien de bevordering van de onderofficieren in hun ambtengroep moet geschieden, zal een zeker evenwicht op dat gebied slechts kunnen bereikt worden zover de nieuwe structuur van het kader, waardoor het aantal betrekkingen in iedere graad wordt bepaald, het mogelijk maakt ambtengroepen te vormen die, wat samenstelling en kwantitatief belang betreft, met elkaar overeenstemmen.

De ambtengroepen waarin het personeel talrijk en de betrekkingen, wat hun belang betreft, zeer verscheiden zijn, zullen zonder veel moeite kunnen gevormd worden. Doch het zal moeilijk zijn, naast deze homogene ambtengroepen, ambtengroepen met heterogene samenstelling te vormen, waarin de kansen op bevordering niettemin even groot zijn als in de andere groepen. De onderverdelingen van deze heterogene ambtengroepen (ambtenfamilies) zullen derhalve in de mate van het mogelijke moeten bepaald worden op grond van hun onderlinge verwantschap, teneinde de door de bevordering van de belanghebbenden noodzakelijk geworden herscholing in de hand te werken.

Exemple : Organiser un prétendu « examen », mais en faire l'équivalent d'un concours en ne laissant réussir les candidats qu'en nombre égal à celui des grades à conférer, ou encore : permettre aux candidats qui ont réussi l'épreuve de prendre part au concours pendant plusieurs années de suite, avec la note obtenue, sans qu'il leur soit imposé de se représenter à l'épreuve. Ce dernier système se heurte à l'impossibilité de doser, d'une année à l'autre, les difficultés de l'épreuve d'une manière identique. De toute façon, les formules du type examen aboutiront toutes à créer un « bouchon » et à diminuer les chances des plus jeunes d'accéder au grade d'adjudant-chef avant les dernières années de leur carrière. Toutefois, les raisons mêmes pour lesquelles les sous-officiers sont si opposés à l'idée d'un concours (crainte d'une épreuve de caractère scolaire, et du travail pénible à un certain âge que sa préparation imposerait) permettent d'espérer un revirement lorsque les modalités de l'épreuve et surtout ce en quoi elle consistera, auront été mises au point.

2. *Sur les groupes d'emplois.*

A l'ancienne notion d'armes et de services est juxtaposée, comme critère des affinités, la notion de groupes d'emploi. La technicité sans cesse accrue des emplois militaires, et la spécialisation qu'elle exige, ne permettent plus, en effet, de répartir les sous-officiers selon les subdivisions de l'armée auxquelles ils sont affectés. C'est de la fonction elle-même, qui très souvent se retrouve identique au sein d'unités militaires à missions très différentes, que doit désormais surgir le critère de différenciation.

Aussi est-ce par groupes d'emplois que les sous-officiers seront désormais répartis, pour ce qui concerne leur formation et leur avancement.

C'est dire que l'orientation sera donnée aux intéressés dès le début de leur vie militaire, les techniques de la sélection permettant d'aiguiller chacun, en fonction des besoins du moment dans les forces armées, vers la voie à laquelle ses aptitudes et ses goûts semblent le destiner. Le transfert reste néanmoins possible en cours de carrière, notamment s'il s'est rendu nécessaire par des variations dans l'organisation de l'armée.

L'avancement des sous-officiers devant avoir lieu au sein de leur groupe d'emplois, un certain équilibre ne régnera dans ce domaine que pour autant que la structure nouvelle du cadre, qui commande le nombre des emplois dans chaque grade, permette de constituer des groupes d'emplois de composition et d'importance quantitative comparables.

Les groupes d'emplois où le personnel est nombreux et les fonctions très diversifiées en importance ne seront guère difficiles à former. Mais la difficulté sera de constituer, à côté de ces groupes d'emplois homogènes, des groupes d'emplois de composition hétérogène, au sein desquels les chances d'avancement soient néanmoins comparables à ce qu'elles sont dans les autres. Les subdivisions de ces groupes d'emplois hétérogènes (familles d'emplois) devront donc être choisies, dans toute la mesure du possible, en raison des affinités qu'elles présentent entre elles, de manière à faciliter les reconversions que l'avancement des intéressés rendrait nécessaires.

Algemene bespreking.

Een lid van de Commissie ondervraagt de Minister over de bezoldigingen. De Minister antwoordt dat, op het gebied der bezoldigingen, in een aanpassing van de weddeschalen is voorzien derwijze dat deze met de kwalificaties, die door de verschillende betrekkingen vereist zijn, overeenstemmen. De Minister heeft doen overgaan tot een volgens de « methode van de arbeidskwalificatie » van de Algemene Technische Commissie van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg opgevatte studie over de ambten waargenomen door het weddetrekkend militair personeel beneden de rang van officier — Rijkswacht inbegrepen. Deze methode maakt het mogelijk de ambten naar hun betrekkelijke waarde in te delen en aldus een bezoldigingsschaal vast te stellen die met de voor elk ambt vereiste kwalificaties overeenstemt. Volgens dit systeem en door vergelijking met de kwalificaties vereist voor de betrekkingen in de nijverheidssector — waarmede de militaire ambten meer verwant zijn — kon het bedrag van het minimum — en het maximumbarema, welke op voormelde categorie zouden moeten worden toegepast, bepaald worden. In dit geval dient de betrekking van de soldaat met de laagste kwalificatie te worden bezoldigd volgens de weddeschaal van de handlanger bij de Ministeries, terwijl de bezoldiging der betrekking van de onderofficier met de hoogste graad, n.l. de bij het ontwerp van het statuut der onderofficieren ingevoerde graad van adjudant-chef, overeen moet stemmen met deze van de werkmeester eerste klasse van het meesterpersoneel van de Staat. Tussen deze twee uiterste gevallen moeten de weddeschalen der betrekkingen van tussenliggende kwalificatie, naar de uitslagen van het ondernomen wetenschappelijk onderzoek, worden ingedeeld.

Deze aanpassing der bezoldigingen van het personeel beneden de rang van officier maakt een belangrijke factor uit voor het bekomen van een renderend personeel en een rationalisatie van de inrichting; zij bevordert een meer oordeelkundig gebruik der staatsgelden en waarborgt tevens aan elk individu de bezoldiging die de kwalificaties welke hij ten dienste stelt van het leger op billijke wijze zal vergoeden.

Deze restructuratie der bezoldigingen is de einduitslag van sedert meer dan één jaar ondernomen studies. Reeds midden 1959 heeft de Regering het principe hiervan goedgekeurd: namelijk dat de uitwerking van deze restructuratie niet vooruitloopt op de maatregelen die genomen werden in het kader van de revalorisatie van het openbaar ambt, waarvan trouwens de doelstellingen toen nog niet waren vastgesteld. Buiten deze restructuratie zullen de verschillende fasen van het Regeringsplan voor de revalorisatie van het openbaar ambt derhalve op het leger worden toegepast, onder meer wat betreft de verhoging der weddeschalen.

Deze verhoging der weddeschalen van het militair personeel beneden de rang van officier behelst twee verrichtingen:

a) een op de ontleding van de door dit personeel waargenomen ambten gebaseerde restructuratie, door toepassing van de wetenschappelijke methodes vastgesteld door de Algemene Technische Commissies van het Ministerie van Arbeid.

Deze restructuratie zal het mogelijk maken de bezoldigingen vast te stellen, gebaseerd op de betrekkelijke waarde der verschillende ambten gerangschikt tussen een minimum- en een maximumweddeschaal, die bij vergelijking met gelijkaardige betrekkingen in de burgerlijke sector werden vastgesteld.

Discussion générale.

Un membre de la Commission interroge le Ministre au sujet des rémunérations. Le Ministre répond que dans le domaine des rémunérations il est prévu une adaptation des barèmes de manière qu'ils répondent aux qualifications exigées pour les différents emplois. Le Ministre a fait procéder à une étude scientifique des fonctions exercées par le personnel militaire appointé au-dessous du rang d'officier — y compris la Gendarmerie suivant la « méthode de qualification du travail » de la Commission Technique Générale du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale. Cette méthode permet de classer les fonctions par valeur relative, et de déterminer ainsi une échelle de rémunérations correspondant aux qualifications exigées pour chaque fonction. Suivant ce système, et par comparaison avec les qualifications exigées pour les fonctions du secteur industriel — auxquelles les fonctions militaires s'apparentent davantage — il a été possible de fixer la hauteur des barèmes minimum et maximum qu'il convient d'appliquer à la catégorie de personnel susdite. En l'occurrence, l'emploi de soldat le moins qualifié doit être rémunéré par le barème de l'homme de peine des ministères tandis que l'emploi du sous-officier de grade le plus élevé; c'est-à-dire le grade d'adjudant-chef créé par le projet de statut des sous-officiers, doit être rémunéré sur la base d'un barème comparable à celui du chef d'atelier de première classe du personnel de maîtrise de l'Etat. Entre ces deux pôles, les barèmes des fonctions de qualification intermédiaire seront échelonnés en fonction des résultats de l'analyse scientifique entreprise.

Cette harmonisation des rémunérations du personnel au-dessous du rang d'officier constitue un facteur important de la politique de personnel de rendement et une rationalisation de l'organisation; elle contribuera à une utilisation plus judicieuse des deniers de l'Etat, tout en assurant à chaque individu la rétribution qui le dédommagera équitablement des qualifications qu'il met en œuvre au service de l'armée.

Cette restructuration des rémunérations constitue l'aboutissement d'études approfondies entreprises depuis plus d'un an. Le Gouvernement en a admis le principe dès la mi-1959: c'est-à-dire que sa réalisation n'anticipe pas sur les mesures arrêtées dans le cadre de la revalorisation de la fonction publique dont les objectifs n'étaient d'ailleurs pas fixés à l'époque. Indépendamment de cette restructuration, les différentes phases du plan gouvernemental de revalorisation de la fonction publique seront donc appliquées à l'armée, notamment en ce qui concerne l'amélioration des barèmes.

L'amélioration des barèmes du personnel militaire en dessous du rang d'officier comporte donc deux opérations:

a) une restructuration basée sur l'analyse des fonctions qu'exerce ce personnel, en appliquant les méthodes scientifiques établies par la Commission technique générale du Ministère du Travail.

Cette restructuration permettra de fixer des rémunérations basées sur la valeur relative des différentes fonctions étagées entre un barème minimum et un barème maximum, fixés par comparaison avec des fonctions similaires du domaine civil.

b) een revalorisatie die erin bestaat de gelijkwaardigheid te behouden tussen de uiterste militaire weddeschalen en de overeenstemmende weddeschalen van het Rijkspersoneel.

Zoals hij het in 1959 en 1960 heeft uitgedrukt lag het in de bedoeling van de Minister van Landsverdediging vóór de revalorisatie, de restructuratie door te voeren. Hiertoe werd een krediet van 360 miljoen op de gewone begroting van het departement uitgetrokken. Deze restructuratie moest voortvloeien uit het nieuw statuut der onderofficieren waarvan het ontwerp bij de Kamers werd ingediend.

De door de Regering aan het Rijkspersoneel toegekende revalorisatie heeft evenwel uitwerking gehad alvorens het statuut der onderofficieren werd goedgekeurd en alvorens de restructuratie der weddeschalen met de Minister van het Openbaar Ambt kon worden besproken; teneinde bedoelde militairen niet te benadeln, was het derhalve noodzakelijk eerst dezelfde revalorisatie als deze welke aan het Rijkspersoneel werd toegekend, en vervolgens de restructuratie te verwezenlijken.

Om deze redenen :

— werden de op de begroting van 1960 uitgetrokken kredieten, voor de revalorisatie die op 1 januari 1960 ingaat aangewend;

— een krediet van 230 miljoen werd, voor dezelfde revalorisatie op de Gewone Begroting van 1961 uitgetrokken.

Wat de restructuratie betreft, de uitwerking ervan zal worden voortgezet in het kader van de hervorming die in voorbereiding is, en die de weddeschalen van alle leden van het Rijkspersoneel en van de Speciale Korpsen zal beïnvloeden. Bij Landsverdediging is alles klaar om tot de uitvoering over te gaan.

Niet alleen werden er geen besparingen doorgevoerd ten nadele van de militairen beneden de rang van officier, maar het Departement Landsverdediging is er zelfs ingeslaagd hun bezoldigingen met 230 miljoen voor het jaar 1960 en voor het jaar 1961 te verhogen, en tevens in 1961 een door alle politieke groepen geëiste besparing van 2,5 miljard te verwezenlijken.

De Minister verklaart verder dat de Regering in verband met de restructuratie een verplichting op zich heeft genomen. Het spreekt vanzelf dat de belanghebbenden zich afvragen : wat zal er gebeuren zo de Regering verandert ?

Ingevolge het aannemen van de wet door het Parlement, wordt de Wetgevende Macht er enigszins toe gebracht deze restructuratie, die uit de toepassing van deze wet voortvloeit, te steunen. Hierin ligt een volstrekte waarborg dat deze restructuratie zal geschieden ten bate van de lagere kaders van de Krijgsmacht.

Een lid stelt vervolgens vragen van meer technische aard. Hij vraagt waarom de Minister van Landsverdediging in artikel 25 zijn beslissing neemt na raadpleging van een onderzoeksraad, terwijl dezelfde waarborg niet in artikel 26 wordt gegeven.

Hierop wordt hem geantwoord dat in artikel 26 klaarblijkelijk de onderofficier wordt bedoeld die ongeschikt is voor de waarneming van zijn ambt en dat, in dit geval, uitsluitend de hiërarchische meerderen waarlijk bevoegd zijn om hierover te oordelen, en dat het niet past een onderzoeksraad te raadplegen.

Daar het lid niettemin vreest dat de onderofficier vanwege zijn meerdere een bijzondere animositeit zou kunnen ondervinden, wordt hem geantwoord dat hij zich op dit stuk geen zorgen moet maken, want het is onwaarschijnlijk dat alle hiërarchische meerderen met dezelfde animositeit zouden beziel zijn.

b) une revalorisation consistant à conserver l'équivalence des barèmes militaires extrêmes avec les barèmes correspondants des agents de l'Etat.

Il entrerait dans les intentions du Ministre de la Défense Nationale, exprimées en 1959 et 1960, d'opérer la restructuration avant la revalorisation. A cet effet un crédit de 360 millions avait été prévu au Budget Ordinaire du département. Cette restructuration devait découler du nouveau statut des sous-officiers, dont le projet a été déposé sur le bureau des Chambres.

Cependant la revalorisation accordée par le Gouvernement aux agents de l'Etat a porté ses effets avant que le statut des sous-officiers n'ait été approuvé et avant que la restructuration des barèmes n'ait pu être discuté avec le Ministre de la Fonction Publique; dès lors, sous peine de léser les intérêts des militaires en cause, il devenait indispensable de réaliser d'abord la revalorisation, équivalente à celle accordée aux agents de l'Etat, et ensuite la restructuration.

C'est ce qui explique que :

— les crédits prévus au budget de 1960 pour la restructuration ont été affectés à la revalorisation, qui prend cours au 1^{er} janvier 1960;

— un crédit de 230 millions a été prévu au Budget Ordinaire de 1961 pour la même revalorisation.

Quant à la restructuration, sa réalisation sera poursuivie dans le cadre de la réforme, en préparation, qui affectera les barèmes de l'ensemble des agents de l'Etat et des Corps spécialisés. En ce qui concerne la Défense Nationale, tout est prêt à cet effet.

Loin de réaliser des économies au détriment des militaires en dessous du rang d'officier, le Département de la Défense Nationale est parvenu à augmenter leurs rémunérations de 230 millions pour chacune des années 1960 et 1961, tout en réalisant en 1961 l'économie de 2,5 milliards que tous les groupes politiques ont réclamée.

Le Ministre continue en précisant que l'on pourrait croire que le Gouvernement a fait des promesses au sujet de la restructuration. Il est naturel que les intéressés se posent la question : que se passera-t-il si le Gouvernement change ?

Le vote de la loi par le Parlement amène en quelque sorte le Pouvoir Législatif à appuyer cette restructuration qui découle de l'application de cette loi. Il y a donc là une garantie totale que cette restructuration se fera au profit des cadres subalternes des forces armées.

Un membre pose alors des questions plus techniques. Il demande pourquoi à l'article 25 le Ministre de la Défense Nationale prend la décision après consultation d'un Conseil d'enquête, alors que cette même garantie n'est pas donnée à l'article 26.

Il lui est répondu que l'article 26 vise le sous-officier manifestement inapte à l'exercice de sa profession et que, dans ce cas, les seuls vrais juges compétents sont les chefs hiërarchiques et qu'il n'y a pas lieu de prévoir un conseil d'enquête.

Le membre craignant néanmoins que le sous-officier puisse être victime d'une animosité particulière de son chef, il lui est répondu qu'il peut avoir toutes garanties dans ce domaine, car il serait invraisemblable que tous les chefs hiërarchiques aient la même animosité.

Naarmate het met redenen omkleed voorstel de hiërarchische weg zal opklimmen, zal deze fout worden hersteld. Het staat de betrokkene steeds vrij, zo hij meent verkeerd beoordeeld te zijn, een verdedigingsschrift in te dienen.

Nadere uitleg wordt ook gevraagd, wat betreft de schorsing bij ordemaatregel en de vaststelling op twee jaar van de maximumtijd waarvoor deze schorsing mag worden uitgesproken.

Er wordt hem verklaard dat de schorsing bij ordemaatregel slechts een voorlopige maatregel is die geen enkel disciplinair karakter vertoont; zij heeft enkel tot gevolg de militair, gedurende het onderzoek van de hem aangewreven feiten, uit zijn eenheid te verwijderen en zulks zowel voor het welzijn van de eenheid als in zijn eigen belang.

Er wordt eveneens bepaald dat de bevordering van bedoelde militair geen enkele vertraging zal ondergaan voor zover uit het onderzoek van zijn geval blijkt dat hem geen enkel verwijt kan worden toegestuurd.

Hij kan dus zonder enig nadeel te ondervinden, en eventueel met de nodige terugwerking tot de hogere graad worden bevorderd.

Op de vraag waarom de maximumduur van de schorsing bij ordemaatregel op twee jaar werd vastgesteld, werd geantwoord dat deze termijn uit ervaring werd bepaald. Zij biedt een voldoende veiligheidsmarge, aangezien het onderzoek soms veel tijd vergt.

Werd een kleinere termijn aangenomen, dan zou men het gevaar lopen te moeten stelling nemen vooraleer het onderzoek volledig geëindigd is.

Een lid van de Commissie vraagt om welke reden de procedure van de Onderzoeksraad niet op de tijdelijke onderofficier wordt toegepast. Hem wordt geantwoord dat deze procedure niet verantwoord is omwille van de korte termijn gedurende welke de tijdelijke onderofficier in dienst is (vijf jaar).

De Minister van Landsverdediging stelt de leden van de Commissie gerust, vermits alle maatregelen door hemzelf worden genomen en vermits ieder geval met de gewenste aandacht zal worden onderzocht.

Bij de bespreking van de artikelen wordt er door een lid gewezen op de tekortkomingen van het Departement tegenover de onderofficieren, niettegenstaande de herhaalde beloften van de heer Minister.

Niettegenstaande de 90 miljoen voorzien in de begroting van 1959, werd tot heden niets verwezenlijkt ten voordele van de onderofficieren.

De Minister had niet moeten wachten tot de stemming van het statuut om de weddeaanpassing door te voeren.

Het lid vraagt waarom de heer Minister die weddeaanpassing niet heeft doorgevoerd, vanaf 1 januari 1959 en wat de juiste betekenis is van de toegekende 2.000 fr. in de maand december 1960.

Wat gebeurt er verder met de 230 miljoen die in de begroting van 1960 werden ingeschreven?

Het statuut zelf zal nu vóór de ontbinding niet meer kunnen gestemd worden, waardoor het vertrouwen in de Minister werd verloren, en een diepe verbittering heeft teweeggebracht.

Een ander lid deed opmerken dat reeds in 1955, door de voorgaande Minister beloofd werd, binnen enkele weken het statuut te verwezenlijken, wat telkens opnieuw in 1956, in 1957 en 1958 werd herhaald.

De heer Minister antwoordt dat deze politieke beschouwingen geen rekening houden met de werkelijke toestand die hij in 1958 vond, maar die van vroegere datum is.

La correction s'opérera au fur et à mesure que la proposition motivée remontera l'échelle hiérarchique. L'intéressé pourra toujours introduire un mémoire justificatif s'il s'estime mal jugé.

Il est aussi demandé des éclaircissements en ce qui concerne la suspension par mesure d'ordre et la fixation à deux ans de la durée maximum pendant laquelle cette suspension peut être prononcée.

Il lui est expliqué que la suspension par mesure d'ordre n'est qu'une mesure provisoire qui n'a aucun caractère disciplinaire; elle a simplement pour effet de retirer le militaire de son unité pendant l'examen des reproches qui lui sont faits et ce, à la fois pour le bien de l'unité et dans son intérêt propre.

Il est également précisé que le militaire en question ne subira aucun retard dans son avancement, pour autant que l'examen de son cas montre qu'aucun reproche ne peut lui être fait.

Il peut donc être nommé au grade supérieur sans préjudice pour lui, éventuellement avec la rétroactivité nécessaire.

A la question de savoir pourquoi on a fixé à deux ans la durée maximum de la suspension par mesure d'ordre, il est répondu que cette durée a été fixée en raison de l'expérience. Elle donne une marge de sécurité suffisante, certaines instructions exigeant parfois un très long délai avant d'aboutir.

Fixer la limite à une durée inférieure risquerait de devoir prendre position avant que l'instruction ne soit complètement terminée.

Un membre de la Commission demande pourquoi la procédure du Conseil d'enquête n'est pas appliquée au sous-officier temporaire. Il lui est répondu que cette procédure ne se justifie pas, étant donné le court terme pendant lequel le sous-officier temporaire sert (cinq ans).

Le Ministre de la Défense Nationale rassure les membres de la Commission, vu que toutes les mesures sont prises par lui-même et que chaque cas sera examiné avec toute l'attention désirable.

A l'occasion de l'examen des articles, un membre souligne les carences du Département à l'égard des sous-officiers, malgré les promesses réitérées du Ministre.

Malgré les 90 millions prévus au budget de 1959, rien n'a été réalisé jusqu'à présent en faveur des sous-officiers.

Le Ministre n'aurait pas dû attendre le vote du statut pour réaliser l'adaptation des traitements.

Le membre demande pourquoi le Ministre n'a pas effectué cette adaptation des traitements à partir du 1^{er} janvier 1959 et quelle est la portée exacte des 2.000 francs alloués au mois de décembre 1960.

Que deviennent d'autre part les 230 millions qui ont été inscrits au budget de 1960?

Le statut même ne pourra plus être voté avant la dissolution, ce qui a entraîné la perte de la confiance dans le Ministre et a même causé une amertume profonde.

Un autre membre a fait observer que dès 1955 le ministre précédent avait promis de réaliser le statut dans quelques semaines, promesse qui a été renouvelée chaque fois, en 1956, en 1957, en 1958.

M. le Ministre répond que ces considérations politiques ne tiennent pas compte de la situation réelle devant laquelle il s'est trouvé en 1958, mais qui est antérieure à cette date.

Vanaf het ogenblik dat de heer Minister de verantwoordelijkheid van het Departement op zich nam, was hij uiterst bekommerd om den toestand.

Om de weddeaanpassing door te voeren wordt het aangewezen de herwaardering en de herklassering van de militaire aktiviteit door te voeren.

Na 1 ½ jaar is deze studie zodanig doorgevoerd dat het in het jaar 1960 reeds mogelijk was met de bespreking van het statuut een aanvang te nemen.

Iedereen weet nu in welke omstandigheden dit werk moest stopgezet worden, en vandaag na al de tegenslag wordt met dezelfde spoed als elk ander ontwerp, het statuut van de onderofficieren behandeld.

Financieel ontvangen de onderofficieren niet alleen 230 miljoen van de revalorisatie maar tevens 360 miljoen als restructuratie.

Een lid vraagt nadere uitleg omtrent de aard van het examen waarvan sprake is in het artikel 38 en artikel 39.

Wordt het nog gedeeltelijk een wetenschappelijk examen of louter een soort professionele proef in het kader van de uitgeoefende functie?

De Minister herinnert eraan, dat de bevordering voorzien is per « betrekkingsgroepen » Meteen is het duidelijk dat in elk geval het zwaarste punt van die examens op de beroepskwalificatie zal liggen. Dit sluit echter niet uit dat ook anderszins een zekere herziening van algemene vormen vereist wordt.

De artikelen en het gehele ontwerp worden eenparig aangenomen.

Dit verslag werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

De Voorzitter,

C. VERBAANDERD.

M. BRASSEUR.

Dès l'instant où M. le Ministre a assumé la responsabilité du département il s'est préoccupé de la situation.

Pour réaliser l'adaptation des traitements, il serait nécessaire de procéder à la revalorisation et au reclassement des activités militaires.

Après 1 ½ an, cette étude a tellement progressé, qu'il a été possible, dès le mois de juin 1960, d'aborder la discussion du statut.

Chacun sait dans quelles conditions ce travail a dû être arrêté, et aujourd'hui, après tous ces revers, le statut des sous-officiers est examiné avec la même hâte que tous les autres projets.

Du point de vue financier, les sous-officiers ne touchent pas seulement 230 millions provenant de la revalorisation mais aussi 260 millions de la restructuration.

Un membre demande une explication complémentaire sur le caractère de l'examen prévu aux articles 38 et 39.

Cette épreuve est-elle encore partiellement scientifique ou simplement une sorte d'épreuve professionnelle dans le cadre des fonctions exercées?

Le Ministre rappelle que l'avancement est prévu par « groupes d'emplois ». Il est évident du même coup que ces examens porteront surtout sur la qualification professionnelle. Ceci n'exclut toutefois pas qu'une certaine formation générale est requise.

Les articles et l'ensemble du projet sont adoptés à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

Le Président,

C. VERBAANDERD.

M. BRASSEUR.